

Чоловіки та жінки Слуги Божі

Рендольф Данн

Розділ 1.

диякони.

«Так само й диякони мають бути людьми, гідними поваги, щирими, не вживати багато вина і не гнатися за нечесною наживою. Вони повинні триматися глибоких істин віри з чистим сумлінням. Спочатку їх необхідно перевірити; а потім, якщо немає нічого проти них, нехай служать дияконами. Так само і їхні дружини мають бути жінками, гідними поваги, не балакучами, але поміркованими та гідними довіри в усьому. Диякон повинен бути чоловіком лише однієї дружини і повинен добре керувати своїми дітьми та домом. Ті, хто добре служив, здобувають чудове становище та велику впевненість у своїй вірі в Христа Ісуса». (1 Тим 3:8-13)

коментар:

- a. «Диякони» від грецького слова *diakónous*, яке є гендерно нейтральним) - проти 8.
- b. «Жінки» від грецького слова *gunaikas*, що означає жінку будь-якого віку, незалежно від того, незаймана, чи заміжня, чи вдова чи дружина залежно від контексту Стронга). проти 11.
- c. «Слово їхній додав перекладач, оскільки його немає в грецькому тексті. Додавши «їх» до англійського перекладу, значення було змінено з жінок-служниць, *diakonous*, на дружин чоловіків-слуг. проти 11.
- d. «Диякон повинен бути чоловіком лише однієї дружини» виключає багатоженців і чоловіків, які розлучаються з дружиною без свідоцтва про розлучення, отже, вони все ще одружені з розведеною дружиною. Тут диякон походить від грецького слова *diakonos* (називний відмінок однини чоловічого роду за виноградними лозами). проти 12.

коментар: На жаль, слово диякон означало посаду або посаду в церкві Англії. Якби грецьке слово було перекладено як слуга, було б менше плутанини.

Коментар: Усі християни є священиками, щоб служити Богу. Таким чином, усі є діаконами, слугами, чоловіком і жінкою, які виконують ті самі функції, які Бог наказав виконувати Адаму та Єві, але духовні, а не фізичні. Як от:

Слухатися– Якщо ти любиш Мене, ти будеш зберігати мій наказ, а Адаму і Єві – не їж плодів з дерева пізнання добра і зла.

Робота– Як побачиш нагоду, то роби добро – доглядай за городом.

Відтворити– посадить зерно євангелії, оскільки воно є силою спасіння – плодисься, розмножуйтесь і наповнюйте землю.

Оскільки ці діакони мають подібні риси характеру та кваліфікацію, як і пастирі, їх робота повинна бути тісно пов'язана.

Церква Христова порівнюється з нашим фізичним тілом, вона також має багато робочих частин, які виконують різні функції. Якщо ці «церковні» частини тіла не функціонують, «церковне» тіло знаходиться в ослабленому стані. Воно зів'яне і загине.

Робота чоловіків із рисами характеру, подібними до пастухів, не визначена, тому будь-яке розуміння є інтерпретацією чи думкою.

Нижче цитується урок Джо Маккінні:

«У певному контексті термін «дияконос» набуває додаткового конкретного значення та значення, коли він стосується групи слуг з унікальними духовними якостями, як у 1 Тимофія 3, де він був транслітерований як диякон. У певному сенсі це була корисна практика, оскільки вона звертає увагу на те, що певних християн обрано для особливого служіння, ймовірно, допомагаючи наглядовим вартовим у їхній духовній функції.

«Хоч ми маємо певне переконання щодо роботи християн, які мають ці особливі кваліфікації, ми ніколи не повинні бути настільки догматичними, щоб думати, що це останнє слово на цю тему. Ми повинні пам'ятати певні біблійні істини про Тіло Христове, щоб будь-яке тлумачення відповідало цим істинам. Оскільки їхні якості характеру та досвід уже підтверджені, розумно припустити, що вони допомагають старійшинам у їхній духовній роботі щодо піклування про духовні потреби церкви, особливо ті потреби, які є терміновими. Дякони не є «молодшими старійшинами», хоча їхня робота була б подібна до роботи, яку виконують пастухи, і цей досвід міг би стати гарною підготовкою для цих чоловіків, щоб одного разу захотіти або прагнути до функції опікуна, сторожа чи вартового.

«Тіло Христа, живе, зростаюче і борюче царство, живий організм, має багато динамічних потреб, які постійно змінюються.

«Виникають проблеми, з'являються потреби, трапляються надзвичайні ситуації: хтось хворіє, інший втрачає роботу, сваряться сім'ї, батьки мають проблеми з дітьми, люди гинуть і сім'ї треба розраджувати, потрібно розвивати важливі служіння. Не всі потреби в церкві є динамічними, але багато з них є, і часом вони є непередбачуваними або навіть надзвичайними. Коли ці потреби з'являються, їх необхідно задовольнити, і задовольнити прямо зараз! Хто буде задовольняти ці потреби церкви? Хто служитиме? Хто такі служителі церкви?

“Візьміть до уваги, що протягом першого століття кожного разу, коли християнин не міг зібратися, це хвилювало всіх. Чи римська влада заарештувала його за віру? Чи секта євреїв завдала йому фізичної шкоди? Якщо так, то християнській родині або їхнім сторожам було б доречно попросити брата, який живе неподалік, пройти й перевірити його благополуччя та задовольнити будь-яку нестачу.

«Усі християни є слугами. Всі покликані служити. Церква може закликати будь-кого для задоволення потреб (служіння). Це залежить від ситуації. Наприклад, у сфері фінансів церква повинна обрати людину з хорошими знаннями бухгалтерського обліку, яка заслуговує на довіру та має чесність і чесність, необхідні для виконання цієї роботи. Але чи справді такої людині необхідно бути одруженим і мати дітей, щоб бути скарбником церкви? Чи має ця особа ці духовні якості? Будь-який християнин може і повинен служити в якійсь сфері, незалежно від спеціальної кваліфікації. Він просто повинен мати кваліфікацію, щоб виконувати цю конкретну роботу. Але всі християни, чоловіки чи жінки, повинні і можуть служити в якійсь області.

«Зараз, коли виникають динамічні потреби; тобто коли трапляються надзвичайні ситуації, як правило, немає ані часу, ані можливості досліджувати таланти та досліджувати характер братів, щоб виявити, хто може служити цій конкретній потребі в цей момент. Церкві потрібна група слуг, уже духовно кваліфікованих; підтверджені та ідентифіковані, кого можна викликати для допомоги пастухам/старійшинам/сторожам у непередбачуваних ситуаціях, коли потреба має надзвичайний характер і її потрібно негайно вирішити». (Кінець цитати Джо Маккінні.)

Наведені вище кваліфікації дияконоса включають бути чоловіком однієї дружини та добре керувати своїми дітьми та домом, не можна застосовувати до всіх дияконосів, оскільки всі християнські чоловіки та жінки є слугами дияконоса. Отже, функції чоловіків із такими якостями мають відрізнятися від інших чоловіків чи жінок-дияконоса.

Деякі люди припускають, що семеро обраних Єрусалимською церквою в Діяннях піклуватися про потреби грецьких вдів були дияконами. Але вони не називаються діаконами, не вказуються їхні кваліфікації та невідомо, чи всі семеро відповідали рисам характеру, описаним у 1 Тимофію.

Сьогодні багато хто вважає роботу старійшин над духовними справами, тоді як диякони є людьми над фізичними справами. Здається, це неправильне розуміння, оскільки таким чином робота всіх інших членів Тіла, чоловіків чи жінок, сильно обмежується. Насправді, якщо старійшини виконують духовну роботу, а диякони — фізичну, то для служителів, які не є дияконами, не залишається роботи. Але це не так, оскільки Петро, звертаючись до вигнанців із Розсіяння, стверджує в 1 Петра 4:10: «Кожен, отримавши дар, користуйтеся ним, щоб служити один одному, як добрі доморядники різноманітної Божої благодаті». Слово «кожен» включає чоловіків і жінок зі спеціальною кваліфікацією або без неї. Якщо «кожен» не включає жінок, тоді Павло помилявся, стверджуючи в Римлянам 16:1, що Фіб був діаконном, слугою.

Сучасна концепція, згідно з якою диякони піклуються про фізичні потреби пастви, наприклад, догляд за будівлею та територією, не походить із практики Нового Завіту, оскільки в Новому Завіті немає записів про те, щоб будь-яке зібрання християн володіло або підтримувало фізичні приміщення. Потреби церкви в період гонінь полягали в потребах людей, а не в майні чи речах. Це актуально і сьогодні, оскільки церква — це не власність людей.

Чоловіки названі поіменно

«Варнава (що означає син підбадьорення), левіт, родом з Кіпру, продав поле, яке належало йому, і приніс гроші, і поклав їх до ніг апостолів».(Дії 4:36-37)

«Тож Варнава пішов у Тарс шукати Савла, і, знайшовши його, привів до Антіохії. Цілий рік вони зустрічалися з церквою і навчали дуже багато людей».(Дії 11:25-26)

«У церкві в Антіохії були пророки та вчителі: Варнава, Симеон, якого звали Нігер, Луцій Кірінейський, Манаїн, член двору тетрарха Ірода, і Савл. Коли вони поклонялися Господу та постили, Дух Святий сказав: Виділіть Мені Варнаву та Савла на діло, до якого Я їх покликав. Тоді після посту й молитви вони поклали на них руки й відпустили».(Дії 13:1-3)

«Через деякий час Пол(Савл) сказав Варнаві: «Повернімося і відвідаймо братів у всіх містах, де ми проповідували слово Господнє, і подивимось, як вони живуть». Варнава хотів взяти з собою Івана, якого також звали Марком, але Павло не вважав за потрібне брати його, тому що він залишив їх у

Памфілії і не продовжував з ними роботу. У них виникла така різка суперечка, що вони розійшлися. Варнава взяв Марка і відплив на Кіпр». (Дії 15:36-40)

«Вітає вас мій спів'язень Аристарх, а також Марко, двоюрідний брат Варнави». (Кол 4:10)

«Вітає вас Епафрас, спів'язень мій у Христі Ісусі. Так само й Марк, Аристарх, Димас і Лука, мої співробітники». (Филимон 23-24)

«Зроби все можливе, щоб швидше прийти до мене, бо Димас, бо він полюбив цей світ, покинув мене і пішов у Солунь. Крескент пішов у Галатію, а Тит у Далмацію. Зі мною тільки Люк. Візьміть Марка і візьміть його з собою, бо він допомагає мені в моєму служінні».(2 Тим 4:9-12)

«Ми прийшли до Дервії, а потім до Лістри, де жив учень на ім'я Тимофій, мати якого була єврейкою і віруючою, а батько — греком. Брати в Лістрі та Іконії відгукувалися про нього добре».(Дії 16:1-3)

«Коли Сила і Тимофій прийшли з Македонії, Павло присвятив себе виключно проповіді, свідчити юдеям, що Ісус є Христос».(Дії 18:5)

«Він послав двох своїх помічників, Тимофія та Ераста, до Македонії, а сам залишився в провінції Азії трохи довше». (Дії 19:22)

«Тому я закликаю вас наслідувати мене. Тому я посилаю до вас Тимофія, мого сина, якого я люблю, який вірний у Господі. Він нагадає вам про мій спосіб життя в Христі Ісусі, який узгоджується з тим, чого я навчаю всюди в кожній церкві» (1 Кор. 4, 16-17).

«Я сподіваюся в Господі Ісусі незабаром послати до вас Тимофія, щоб і я звеселився, коли дізнаюся про вас. У мене немає нікого, як він, хто щиро зацікавлений у вашому добробуті. Бо кожен дбає про свої інтереси, а не про інтереси Ісуса Христа. Але ви знаєте, що Тимофій випробував себе, тому що, як син свого батька, він служив зі мною в праці Євангелії».(Фил 2:19-22)

«Але Бог, що потішає знедолених, потішив нас приходом Тита, і не тільки його приходом, але й тією потіхою, яку ти йому дав. Він розповів нам про твою тугу за мною, про твою глибоку скорботу, про твою палку турботу про мене, так що моя радість була більшою, ніж будь-коли».(2 Кор. 7:6-7)

Що ж до Тита, то він мій товариш і співробітник між вами; а наші брати — представники церков і честь Христа».(2 Кор 8:23)

«У ті дні, коли кількість учнів збільшувалася, грецькі юдеї серед них нарікали на єврейських євреїв, бо їхні вдови були недоглянуті при щоденному розподілі їжі. Отже, Дванадцять зібрали всіх учнів разом і сказали: «Було б неправильно, щоб ми нехтували служінням Слова Божого, щоб служити за столами». Брати, виберіть із себе сімох мужів, які, як відомо, сповнені Духа й мудрості. Ми передамо цю відповідальність їм і звернемо увагу на молитву та служіння слову». Ця пропозиція сподобалася всій групі. Вони вибрали Стефана, чоловіка, сповненого віри і Святого Духа; також Філіп, Прокор, Ніканор, Тимон, Пармен і Микола з Антіохії, навернений у юдаїзм».(Дії 6:1-6)

«А Степан, чоловік, повний Божої благодаті та сили, творив великі чуда та знамення серед людей. Однак опозиція виникла з боку членів синагоги вільновідпущеників (так її називали) — євреїв Кіреней та Александрії, а також провінцій Кілікії та Азії. Ці люди почали сперечатися зі Степаном, але не змогли протистояти ні його мудрості, ні Духу, яким він говорив». (Дії 6:8-10)

«Але Савл почав руйнувати церкву. Ходячи від дому до дому, він витягував чоловіків і жінок і саджав їх у в'язницю. Ті, що були розпорошені, проповідували слово всюди, куди йшли. Пилип зійшов до міста в Самарії і проповідував там Христа». (Дії 8:3-6)

«У Дамаску був учень на ім'я Ананія». ... «Ананій пішов до дому і увійшов туди. Поклавши руки на Савла, він сказав: «Брате Савле, Господь Ісус, який з'явився тобі на дорозі, коли ти йшов сюди, послав мене, щоб ти прозрів і сповнився Святого Духа». Відразу щось схоже на луску впало з очей Савла, і він знову став бачити. Він устав і охрестився, і, поївши, відновився». (Дії 9:10...17-19)

«У цей час деякі пророки зійшли з Єрусалиму до Антіохії. Один із них, на ім'я Агаб, підвівся і через Духа передрік, що лютий голод пошириться на весь римський світ». (Дії 11:27-28)

«Пилип євангеліст, один із семи. У нього було чотири незаміжні дочки, які пророкували. Після того, як ми пробули там кілька днів, прийшов з Юдеї пророк на ім'я Агав. Підійшовши до нас, він узяв пояс Павла, зв'язав ним собі руки й ноги й сказав: «Дух Святий говорить: «Таким чином єрусалимські юдеї зв'яжуть власника цього пояса й віддадуть його язичникам. ...» (Дії 21:8-11)

"Вони(Павло і Варнава) виникла така різка суперечка, що вони розійшлися. Варнава взяв Марка і відплив на Кіпр, але Павло вибрав Силу й пішов, відданий братами милості Господа. Він пройшов Сирію та Кілікію, зміцнюючи церкви». (Дії 15:39-41)

«Филимону, нашому милому другу і співробітнику, Апфії, нашій сестрі, Архипу, нашому товаришу, і Церкві, що збирається у вашому домі: благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа. ... Я чую про вашу віру в Господа Ісуса і вашу любов до всіх святих». (Филимон 1-3, 5)

«Я звертаюся до вас(Філемон) для мого сина Онисима, який став моїм сином, коли я був у кайданах. Раніше він був непотрібний тобі, а тепер став корисним і тобі, і мені». (Филимон 10-11)

«Вітає вас мій співв'язень Аристарх, а також Марко, двоюрідний брат Варнави». (Кол 4:10)

«Вітає Епафрас, один із вас, слуга Христа Ісуса. Він завжди бореться в молитві за вас, щоб ви могли твердо стояти в усій Божій волі, зрілі й у повній впевненості». (Кол 4:12-14)

Розділ 2

Жінки-служниці (Діаконос)

«Бо всі ви, хто в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Немає ні юдея, ні грека, немає ні раба, ні вільного, немає ні чоловічої статі, ні жіночої; бо всі ви одне у Христі Ісусі»(Галатам 3:26-28). Бог не упереджений. (Дії 10:34) Усі є священиками, щоб служити Богові. (Об'явлення 5:10)

Грецьке слово diakonos є гендерно нейтральним, або чоловічим, або жіночим. Латинське слово для diakonos — minister, а англійське — servant. Diakonos або його варіанти зустрічаються в Новому Завіті

28 разів, один з яких відноситься до Феби, служниці (diákonon) і двічі як диякона в Посланні до Филип'ян 1:1, 1 Тимофію 3:8-13 і Римлянам 16:1.

«Тепер ви є тілом Христовим і окремо його членами. І Бог призначив у церкві спочатку апостолів, друге пророків, третє вчителів, потім чудеса, потім дари зцілення, допомоги, управління та різні види мов». (1 Кор 12:27-29)

Бог через Павла визначив риси характеру для пастирської функції. Слідкуючи за характером або кваліфікацією цих чоловіків, Павло обговорює риси характеру, кваліфікацію слуг, які, очевидно, допомагають у цій важливій роботі наглядачів, сторожів, опікунів, вартових. Функції інших членів Тіла є такими ж важливими, необхідними, суттєвими та незамінними незалежно від того, виконує їх чоловік чи жінка.

Жінки, ідентифіковані за іменем.

У Новому Завіті кілька жінок ідентифікуються за іменами, тоді як такі слова, як усі, кожна, кожна, включають чоловіків і жінок. Досліджуючи діяльність Божого діаконуса, можна визначити, чи є якісь функції, які християнки повинні або заборонені виконувати.

«Але чоловік на ім'я Ананій зі своєю дружиною Сапфірою продав частину майна, і з відома своєї дружини він залишив собі частину прибутку... близько трьох годин його дружина прийшла, не знаючи, що сталося. А Петро сказав їй: Скажи мені, чи ти за стільки продала землю? І вона сказала: «Так, за стільки». Але Петро сказав їй: «Як це ви змовилися випробувати Духа Господнього?» (Дії 5:1-2; 7-9)

Коментар: Сапфіра та Ананій збрехали Святому Духу, це був навмисний гріх.

«В Йопії була учениця на ім'я Тавіта, що в перекладі означає Серна. Вона була сповнена добрих справ і діл милосердя».(Дії 9:36).

коментар:Тавіта, Серна, допомагала бідним, роблячи добро і милосердя. Діяльність, що виконується за межами зборів.

«Він (Петро) пішов до дому Марії, матері Івана, якого інше ім'я було Марко, де багато зібралися разом і молилися». (Дії 12:12).

коментар:Марія використовувала свій будинок, щоб святі збиралися разом. У цьому випадку зібрання було з метою молитви за безпеку всіх християн, але особливо за Петра, оскільки незадовго до цього Ірод обезголовив Якова.

«І після того, як вона (Лідія) охристилася, вона закликала нас, кажучи: «Якщо ви визнали мене вірною Господу, приходьте до мого дому і залишайтеся». І вона перемогла нас». (Дії 16:15).

коментар:Лідія використовувала своє майно, щоб піклуватися про потреби Павла та тих, хто його супроводжував.

«І деякі з них були переконані та приєдналися до Павла та Сили, як і багато побожних греків і чимало провідних жінок». ... «Тепер ці євреї (чоловіки та жінки) були більш благородними, ніж ті в Солуні; вони прийняли слово з усією охотою, щодня досліджуючи Святе Письмо, щоб побачити, чи це так. Тому багато з них увірували, а також немало гречан, поважних жінок і

чоловіків». ... «Але деякі чоловіки приєдналися до нього й увірували, серед них також Діонісій Ареопазит і жінка на ім'я Дамарія та інші з ними». (Дії 17:4, 11-12, 34).

коментар:— повірив Дамаріс. Можливо, вона була видатною афінянкою, оскільки була на Ареопазі, коли Павло виступав.

«Після цього Павло залишив Афіни й пішов у Коринф. І він знайшов єврея на ім'я Акіла, родом із Понту, який нещодавно прибув з Італії зі своєю дружиною Прісциллою. ... Один юдей на ім'я Аполлос, родом з Олександрії, прибув до Ефеса. Він був красномовною людиною, обізнаною зі Святим Письмом. Він був навчений Господньою дорогою. І, будучи палаючим духом, він говорив і навчав точно про Ісуса (як записано в Старому Завіті), хоча він знав лише хрещення Івана. Він почав сміливо говорити в синагозі, але, почувши його, Прискилла й Акіла взяли його й точніше пояснили йому дорогу Божу». (Дії 18:1-2; 24-26).

коментар:«Вони», Акіла та його дружина Пріскилла, навчали Аполлоса не лише Акілу.

«На другий день ми вирушили й прийшли в Кесарію, і ввійшли в дім євангеліста Пилипа, який був одним із семи, і залишилися в нього. У нього було чотири незаміжні дочки, які пророкували». (Дії 21:8-9).

Коментар: Філіпові дочки пророкували. З 1 Коринтян 14:21 ми дізнаємося, що пророцтва призначені для віруючих. Немає вказівок на те, що вони пророкували лише жінкам або лише не зібраними.

«Я доручаю вам нашу сестру Фібу, служницю церкви в Кенхреях». (Римлянам 16:1).

Коментар: Деякі Біблії транслітерують діаконон як дияконису. Але кожна людина, чоловік чи жінка, у Христі є слугою, діаконо, у Тілі Христовому, а також священиками для служіння Богові. Біблія нічого не говорить про тип служіння Феби. Ми знаємо лише те, що вона служила. Ми також знаємо, що вона не відповідала унікальним вимогам для роботи слуг, дружина яких перекладена як диякони в 1 Тимофія 3:12.

«Вітайте Прискиллу та Акілу, моїх співробітників у Христі Ісусі, що жертвували своїми шиями за моє життя, яким не тільки я дякую, але й усі церкви поган. Вітайте також церкву в їхньому домі. Вітайте мого улюбленого Епенета, який був першим наверненим до Христа в Азії. Привітайте Марію, що потрудилася для вас. Вітайте Андроника та Юнію, родичів моїх і товаришів по в'язнях». (Римлянам 16:3-7).

Коментар: Ми не знаємо, яку роботу виконувала Мері. Однак ми знаємо, що вона не була лінивою, бо багато працювала.

«Церкви Азії шлють вам вітання. Сердечно вітають вас у Господі Акіла та Пріска (Прискилла) з домашньою церквою». (1 Коринтян 16:19).

Коментар: дім Прісцилли й Акіли був відкритий для зборів християн.

«Благаю Єводію і благаю Синтихію погодитися в Господі. Так, я також прошу тебе, вірний товаришу, допоможи цим жінкам, які трудилися пліч-о-пліч зі мною в євангелії разом із Климентом». (Филип'ян 4:2-3).

Коментар: Ці жінки, очевидно, були з Філіпп. Вони допомагали Павлу навчати Євангелія. Вони зробили більше, ніж просто присутні, щоб усунути будь-яку видимість недоречності. Вони навчали євангелії, працюючи з Павлом і Климентом.

«Мені пригадується твоя щира віра, віра, яка спочатку жила у твоїй бабусі Лоїді та твоїй матері Євніке, а тепер, я впевнений, живе і в тобі». (2 Тимофія 1:5).

коментар:Свою віру вони передали родині.

«Филимону, нашому улюбленому співробітнику, і Апфії, нашій сестрі, і Архипу, нашому товаришу, і церкві в вашому домі». (Филимон 1-2).

коментар:«Апфія» — християнка, відома Павлу та Филимону.

Жінки інклюзивними словами - усі, кожна та кожна.

«Тож ті, що прийняли його слово, охрестилися, і приєдналося того дня близько трьох тисяч душ». (Дії 2:41).

коментар:«Ті, хто прийняв Його Слово» включають чоловіків і жінок.

«Учні вирішили, кожен за своїми можливостями, послати допомогу братам, які жили в Юдеї».(Дії 11:29).

коментар:«Усі» включають жінок, тому жінки допомагали визначитися.

«Тоді апостоли та старші з цілою церквою вважали за добре вибрати людей з-поміж них і послати їх до Антіохії з Павлом і Варнавою». (Дії 15:22).

коментар:«Вся церква» включає жінок. Тому жінки брали участь у виборі.

«Отож, коли їх відправили, вони спустилися до Антіохії, і, зібравши громаду, передали листа. І, прочитавши його, вони зраділи його підбадьоренням».(Дії 15:30-31).

коментар:«Збір» включав жінки, які слухали і раділи.

«Тоді він наказав сотнику тримати його під вартою, але мати певну свободу і щоб нікому з його друзів не дозволяли піклуватися про його потреби».(Дії 24:23).

коментар:«Друзі» включали чоловіків і жінок, які піклувалися про потреби Павла.

«Кожній людині, яка чинить зло, перше юдеєві, а потім і еллінові, буде горе й утиск, але слава, честь і мир кожному, хто чинить добро, перше юдеєві, а потім еллінові. Бо Бог не дивиться на обличчя».(Римлянам 2:9-11).

коментар:«Кожна людина» не робить різниці між чоловіками та жінками, які роблять добро чи зло.

«Бо всі ви сини Божі через віру в Христі Ісусі. Бо всі ви, хто в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Немає юдея, ані грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі й жіночої, бо всі ви одне в Христі Ісусі».(Галатам 3:26-29).

коментар: Син мав законне право на спадщину батька. Але «скільки з вас» охристілися, були й жінки. Тоді жінки у Христі отримали право на спадщину. Потім Павло згадує, що ті, хто у Христі, єдині. Ніхто в Христі не є християнином другого сорту, бо всі є слугами та священиками, щоб служити Богові. (1 Петра 2:16 і Об'явлення 1:6).

«Вітає вас та, що у Вавилоні, також вибрана». (1 Петра 5:13).

коментар: «Вона» може бути або християнкою, або збором християн – не знаю.

«Старійшина вибраній пані та її дітям, яких я правдиво люблю, і не тільки я, але й усі, хто знає правду». (2 Івана 1:1).

коментар: «Обраною жінкою» може бути або християнка, або збори християн – не знаю.

Терміни «все, кожен» включають жінок. Отже, жінки повинні брати участь, щоб Тіло Христа функціонувало як єдине тіло, інакше частина тіла вважатиметься опорою для тіла або мертвою.

Жіноча діяльність і ставлення.

«Отже, чи ти (чоловік чи жінка) їжте, чи пийте, або що робите, все робіть на славу Богу. Не ображайте ані юдеїв, ані греків, ані Церкви Божої, так само як і я намагаюся догоджати всім у всьому, що роблю, шукаючи не своєї користі, але для багатьох, щоб вони спаслися. Будьте моїми наслідувачами, як я Христа. Тепер я хвалю вас, тому що ви пам'ятаєте мене в усьому і зберігаєте традиції, навіть якщо я їх вам передав. Але я хочу, щоб ви знали, що кожній людині голова Христос; а голова жінки - чоловік, а голова Христа - Бог. Кожен, хто молиться або пророкує з покритою головою, ганьбить свою голову (Христа). Але кожна жінка, яка молиться або пророкує (не заборонено) з відкритою головою, ганьбить свою голову; бо це одне й те саме, якби вона була поголена. Для якщо жінка не покрита чадрую нехай також вона буде стрижена, але якщо жінці соромно бути стриженою або поголеною, нехай покривається». (1 Коринтян 10:31–11:6).

коментар:

- завжди шукайте благополуччя іншої людини – 10:24.
- що б ти не робив, прославляй Бога – 10:31.
- чоловіки та жінки, не ганьбять свою голову – 11:4.
- не ставтеся до фінансово бідного християнина як до неповноцінного – 11:21.
- не вважайте свій духовний дар важливішим – 12:
- любов найважливіша - вона триває вічно. – 12:31-13:13.
- заохочуйте, поважайте, шануйте один одного і особливо тих нести відповідальність за своє благополуччя, уникати плутанини – 14.

коментар: «Не ображайте ні євреїв, ні греків» означає не ставати причиною того, щоб християнський брат або сестра втратили віру, ігноруючи їхні звичаї та традиції.

коментар: «Традиція» від грецького слова *paradóseis*, що означає зміст вчення. (Тайєра)

Коментар: «Пророкувати» від грецького слова *profeeteuo*, що означає передрікання майбутніх подій, що стосуються царства Божого, або виголошувати, проголошувати те, що можна знати лише через божественне одкровення. (Тайєра)

коментар: «Кожен чоловік» від грецького слова *andros*, що означає або чоловік, або чоловік залежно від контактів.

Коментар: «Кожна жінка» від грецького слова *gynaikós*, що означає або жінка, або дружина.

коментар: «Пострижені або поголені» — жінки, у яких було стрижене волосся, вказували на покарання за розпусту або подружню зраду. (Адам Кларк).

Коментар: Павло нагадує коринтянам, що повага і шана є надзвичайно важливими, ймовірно, більше, ніж звичай під час молитви чи пророкування. Звичай того часу полягав у тому, щоб чоловіки знімали головний убір у присутності начальника, а жінки не з'являлися на людях без убору. Отже, покривання голови було актом праведності чи звичаєм поваги та шани? За таку неповагу чоловік міг розлучитися з дружиною, не маючи її голови. Засудження Павла виглядає як ганьба Бога чоловіком, який не знімає свого головного убору, і жінкою, яка ганьбить чоловіка, відповідального за її благополуччя (чоловіка, батька чи старшого брата), не покриваючи голову покривалом. Обидва порушують традиції та звичаї поваги у своєму суспільстві, або законні права, можливо, передбачають прийняття язичницьких практик. Це не забороняє ні чоловікам, ні жінкам молитися чи пророкувати. Але свобода людини і свобода в Христі ніколи не повинні призводити до неповаги до інших або призводити до неї.

«Дружина повинна (за зобов'язанням) мати символ влади (влади) на голові через ангелів. Тим не менш, у Господі жінка не є незалежною від чоловіка і чоловік від жінки; бо як жінка була створена з чоловіка, так і чоловік тепер народився від жінки. І все від Бога. Розсудіть самі: чи годиться дружині молитися Богу з непокритою головою? Хіба сама природа не вчить вас, що якщо чоловік носить довге волосся, це для нього ганьба, а якщо у жінки довге волосся, то це її слава? Бо волосся дано їй на покривало. Якщо хтось схильний до суперечок, то ми не маємо такої практики, як і церкви "Бога". (1 Коринтян 11:10-16)

коментар: Дії жінки, яка не поважає свого чоловіка, свого голову, некоректні.

коментар: У часи до і після Христа, коли Рим правив світом, більшість жінок вважалися під владою або владою чоловіків. Для заміжніх жінок покривало, що покривало волосся, 1) означало її сімейний стан, 2) її підпорядкування статусу чоловіка як голови, 3) вказівку на скромність і чистоту і 4) захищало її від домагань чоловіків. Жінок без чадри вважали бунтарками, часто повії з коротко підстриженим волоссям, стриженими або поголеними головами. Звичаї в одній культурі не є обов'язковими, як закон в інших культурах. Сьогодні в деяких регіонах світу; Наприклад, в Індії жінки носять символи свого сімейного стану. Після укладення індуїстського шлюбу дружина ніколи не повинна залишати оголені руки. Вона повинна завжди носити браслети, щоб означати, що вона заміжня.

коментар: Фата (грецьке *palla*) була символом заміжньої жінки, а в їхній культурі ознакою авторитету чоловіка.

коментар: Ті, хто в Христі «незалежні від», означають не вищих чи нижчих, а рівних за цінністю Богові та необхідних у Його царстві. Рівний у Христі не змінює Божої вказівки про те, що чоловік несе відповідальність за сім'ю і що жінка за створенням була його помічницею та супутником, а не слугою. Будь-які дії, які вона робить, суперечать вченням Христа та Його апостолів або

місцевим звичаям, тому громада вважає її дії недоречними, вона ганьбить свого чоловіка та не сприяє справі Христа.

коментар:Повсякденна діяльність повинна демонструвати повагу та шану, що сприяє єдності в усіх стосунках у сім'ї, громаді, на роботі, в уряді чи церкві, незалежно від того, зібрано чи ні. Кожен у Христі, чоловік чи жінка, має рівний духовний статус перед Богом.

«Що ж, брати, коли ви збираєтеся разом, кожен має гімн, 1 урок, одкровення, мову, 2 або тлумачення. Нехай все робиться для розбудови (заохочення). Якщо хтось (чоловік чи жінка) говорить мовою, нехай буде лише двоє або щонайбільше троє, і кожен по черзі (послідовно), і нехай хтось (чоловік чи жінка) тлумачить. Але якщо немає кому тлумачити, нехай кожен із них (чоловік чи жінка) мовчить у церкві (зібраному тілі Христовому) і говорить собі (не за статтю) і Богу. Нехай два чи три пророки (не залежно від статі) говорять, а інші (не залежно від статі) нехай зважують сказане. Якщо іншому, хто там сидить, буде зроблено одкровення, нехай перший мовчить. Бо всі ви можете пророкувати один за одним, щоб усі навчились і всі були підбадьорені, а духи пророчих коряться пророкам. Бо Бог не є Бог сум'яття, а Бог миру. Як і в усіх (конгрегаціях або зібраннях святих), жінки (ваші жінки, що означають, дружина – KJV, NKJV, YLT) повинні мовчати в церквах (ekklesíais – зібрання). Бо їм не дозволено говорити,4 але повинні будьте в покорі, як і в Законі, якщо вони хочуть чогось навчитися, нехай питають своїх чоловіків (ándras - будь-яка особа чоловічої статі, чоловік) вдома, бо соромно жінці говорити в церкві». (1 Коринтян 14:26-36).

коментар: Християни в Коринті були зібрані разом як Тіло Христа, де вони співали, навчали (didacheén), давали одкровення та розмовляли іншими мовами через перекладачів. Метою зібрання було заохотити християн залишатися вірними та творити добрі справи. Промовці, чоловіки чи жінки, яких не могли зрозуміти через відсутність перекладача, мали мовчати. Хаос і плутанина, спричинені тим, що всі одночасно молилися, говорили або співали, змушували б відвідувачів думати, що «ти з глузду з'їхав», і не давали б почути Боже послання. Дозволити кожному говорити чи співати поспіль, один за одним, є повагою до Бога та ближніх.

Коментар: «Два чи три пророки говорять» – пророк це чоловік або жінка, через яких говорить Бог. (З грецького лексикону Теєра)

Коментар: Все ще торкаючись теми підтримання порядку, Павло наказує коринфським жінкам мовчати і не перебивати свого (ідіозного – власного) чоловіка, але почекати і запитати його, коли вони повернуться додому. Інструкції Павла не стосувалися християнських жінок, чиї чоловіки були язичниками, померли або покинули їх. Головне – поважати свого чоловіка, який навчав, і поважати інших – чоловіків, жінок чи гостей. Отже, «закон», ймовірно, стосується правил або традицій синагоги.

коментар:Коли всі християни зібрані разом, вони повинні брати участь в упорядкованій манері, поважаючи інших, а не всі говорити одночасно, створюючи плутанину та хаос. Жінки не повинні ставити під сумнів або оскаржувати коментарі чоловіка, відповідального за їхнє благополуччя, будь то їхній чоловік, батько чи брат, або виявляти зневажливе ставлення, особливо до будь-якого чоловіка.

«Отож, як вибранці Божі, святі й улюблені, зодягніться в серця милосердні, доброти, смиренність, лагідність і довготерпіння, ... Слово Христове нехай вселяється в вас рясно,

навчаючи та наставляючи один одного в усій мудрості, співаючи псалми та гімни і духовні пісні, з вдячністю в серцях Богові».(Колосян 3:12, 16)

Коментар: До «обраних» належать жінки та чоловіки. Обидва мають навчати й наставляти в мудрості й знанні. Інструкція нічого не говорить про те, чи це робити приватно чи на зборах. У тексті стверджується, що навчання й застереження виконуються піснею в серці до Бога. Але щоб навчати і напучувати один одного, потрібно говорити від серця, будь то письмові чи усні слова.

Думки кількох коментарів:

Нотатки Альберта Барнса.

«Вони не повинні були навчати людей і не перебивати тих, хто говорить», Розенмюллер. Цілком імовірно, що під виглядом натхнення жінки зайняли посаду народних учителів».

Коментар: вони дотримувалися дидактичного методу викладання лекції / проповіді.

Коментар Адама Кларка.

«Існувала єврейська постанова (зверніть увагу на вислів «як і в законі»); жінкам не дозволялося навчати на зібраннях або навіть задавати запитання. Рабини вчили, що «жінка не повинна знати нічого, крім користування своєю прялкою (інструментом для прядіння)». І вислови рабина Еліезера, передані, *Vammidbar Rabba*, sec. 9, арк. 204, заслугують як зауваження, так і прокляття; вони такі: «Ліпше нехай будуть спалені слова Закону, ніж жінкам».

Рой Сі Дівер.

«Зустріч у 1 Коринтянам 14:26-40 була з метою застосування та отримання переваг духовних дарів. Пророки застосовували свій дар пророцтва. «Дружинам пророків було наказано «мовчати в церквах». Їм не дозволили говорити [порушити мовчання]. Вони повинні були підкорятися. Якщо вони щось дізнаються (щодо повідомлення, яке надходить через чоловіка/пророка), вони не повинні переривати пророцтво, а повинні чекати і запитати своїх чоловіків вдома. Жінці (дружині) було «ганебно» говорити на цій зустрічі». Від *Боротьба за віру* Жовтень/1995, стор. 2; Гай Н. Вудс, Питання та відповіді ВІДКРИТИЙ ФОРУМ Фрід Хардеман коледж Хендерсон, TN: 1976), стор. 106-109.

Гай Н. Вудс.

«Ким були жінки, які повинні були мовчати в досліджуваному уривку (1 Коринтян 14:34, 35)? Вони були дружинами пророків, розглянутих у попередньому параграфі (його коментарі до попередніх віршів). Забороняючи переривати або запитувати під час процесу одкровення, апостол встановив дуже розумне правило, що вони повинні чекати більш сприятливої нагоди, щоб поставити питання; тобто поки вони не зможуть запитати своїх чоловіків вдома. Ці жінки були заміжні, у них були чоловіки; їхні чоловіки могли відповідати на їхні запити вдома». З *Contending for the Faith*, жовтень /1995, с. 10; з *Roy C Deaver, The Role of Women* (Веллінгтон, Техас: авторське право, без дати), стор. 13-15.

інші.

«У світі на початку (Римської) республіки жінкам не дозволялося навіть робити пропозиції, але на початку Імперії багато чоловіків шукали і навіть дотримувалися порад своїх дружин. Це було нормально, за умови, що порада була дана приватно. Афінські чоловіки вважали жінку не набагато кращою за власність». Сила відпочинок з найсильнішими.

Розділ 3.

Слуги (загалом).

Вчителі.

«Хоч до цього часу ви (чоловік чи жінка) повинні бути вчителями, вам потрібен хтось, щоб знову навчити вас основним принципам оракулів Бога. Молоко вам потрібне, а не тверда їжа, бо кожен, хто живиться молоком, не вміє говорити про праведність, бо він дитина. Але тверда їжа призначена для зрілих, для тих, хто має свою здатність проникливості, навчену постійною практикою, щоб відрізнити добро від зла». (Євреям 5:12-14).

Спільною темою Нового Заповіту є проголошення Євангелія втраченим. Євангелісти першого століття виконували функцію навчання євангелії втрачених згідно з Дії 8:4. Християни, чоловік і жінка, які були розсіяні з Єрусалиму, проголошували Слово, куди б вони не йшли.

Ці (згадані у вірші 4) йшли попереду й чекали на нас у Трояді, але ми відпливли від Филипів після днів Опрісноків і за п'ять днів прийшли до них у Троаду, де ми пробули сім днів. Першого дня тижня, коли ми зібралися ламати хліб, Павло розмовляв з ними, маючи намір відійти наступного дня, і продовжив свою промову до півночі. (Дії 20:5-8).

коментар: Грецьке слово *dialegomai*, перекладене як «розмовляв» (перекладене неправильно, як проповідувалося в KJV), означає розмовляти, обговорювати, сперечатися або обговорювати. Отже, Павло не проголошував проповідь з «амвону», а обговорював результати, які Бог дав завдяки його проголошенню Христа.

Сьогодні проповідники переважно представляють своє тлумачення певної біблійної теми на свій вибір тим, хто у Христі, без будь-якої можливості для запитань чи обговорень. Проте деякі проповідники навчають безпосередньо з Біблії, спрямовуючи свої думки на уривок, який розглядається. Немає жодної згадки про повторне проголошення Євангелія (Христа та Його смерті, поховання та воскресіння) тим, хто вже у Христі, спасеним.

Бог покладається на християн у Його царстві, щоб навчати і проголошувати євангелію, щоб ніхто не загинув і всі залишалися вірними, як жива жертва. Місія живого Тіла Христа, чоловіків і жінок, полягає в тому, щоб:

- (а) іти по всьому світу і проголошувати Євангеліє (Марка 16:15).
- (б) робити добро всім людям, особливо віруючим (Гал. 6:9-10).
- (с) заохочувати, навчати членів Тіла (1 Коринтянам 14).
- (d) розмовляти один з одним псалмами та гімнами (Ефесянам 5:19).
- (е) приносити свої тіла Богові як живі жертви (Римлянам 12:1).

Найефективніший метод євангелізації – індивідуальний. Було б рідко, якби переходи відбувалися з масових комунікацій, методу, який використовується для підвищення обізнаності та надання джерела для отримання додаткової інформації.

Якщо Євангеліє має бути проповідуваним усьому світу, тоді громади християн повинні приділяти більше уваги євангелізації, незалежно від англійської назви, пов'язаної з діяльністю; наприклад, учитель, служитель, місіонер, євангеліст, проповідник, слуга, пастор, старійшина, сторож або учень - але використання біблійних імен запобіжить плутанині.

Чого вчити?

- Євангеліє – Марка 15:16.
- Сила Божа на спасіння – Римлянам 1:16.
- Смерть, поховання, воскресіння і вознесіння Христа.
- Слово - Дії 13:1-5.
- Апостольська доктрина – Дії.
- Усе, що я наказав – Матвія 28:19.

Хто вчити?

- Євангелісти – 2 Тимофія 4:5.
- Учні – Марка 15:16.
- Християни, розпорошені за кордоном – Дії 8:4.

Як має відбуватися навчання?

- Жоден конкретний метод не повинен бути виключений, а також якийсь конкретний метод не потрібен.

Кому слід навчати Божого послання?

- Усе створіння – Марка 15:16.

Коли Його слуги мають навчати?

- Навчайте, коли з'явиться можливість.

Де ті у Христі, щоб взяти Євангеліє?

- Куди б вони не йшли. Дії 8:4.
- Де і коли людині цікаво. Дії 13:7.
- У зібраному вигляді. Дії 20:7.
- В інших країнах – Дії 13:2-3.
- Весь світ – Марка 16:15.

«В церкві в Антіохії були пророки та вчителі (грец. didáskaloí): Варнава, Симеон, званий Нігер, Луцій Кірінеянин, Манаїн (який виховувався з тетрархом Іродом) і Савл. Коли вони служили Господу та постили, Дух Святий сказав: Виділіть Мені Варнаву та Савла на діло, до якого Я їх покликав» (Дії 13:1-2).

«А коли ти називаєш себе юдеєм, і покладаєшся на Закон, і хвалишся Богом, 18 і знаєш Його волю, і схвалюєш найкраще, бо ти навчений Законом, 19 І якщо ти впевнений, що сам ти провідник для сліпих, світло для тих, хто в темряві, 20 наставник нерозумних, учитель дітей, що маєш у законі втілення знання та правди, 21 ти то хто вчить інших, сам не вчиш?»(Римлянам 2:17-22).

Коментар: «Інструктор» від грецького слова paideuteén, що означає той, хто навчає іншого.

Коментар: «Учитель» від грецького слова didáskalous, didáskoon або didáskeis, що означає той, хто навчає

Брати мої, небагато з вас повинні вважати себе вчителями, бо ви знаєте, що нас, хто навчає, судитимуть суворіше.(Якова 3:1-2).

«Але були й лжепророки в народі, як будуть і серед вас лжевчителі. Вони таємно впроваджуватимуть руйнівні єресь, навіть зрікаючись суверенного Господа, який їх викупив, — накликаючи на себе швидке знищення. Багато піде їхнім ганебним шляхом і знеславить дорогу

правди. У своїй жадібності(грец. pleonexia) ці вчителі будуть використовувати вас історіями, які вони вигадали». (2 Петра 2:1-3).

Коментар: «Лжевчитель» від грецького pseudo-didáskaloі, де pseudo означає фальшивий, а didáskaloі означає або вчитель.

коментар: Жадібність зазвичай означає незадоволене бажання отримати більше грошей, але також може включати надмірне бажання влади чи престижу.

«І в Церкві Бог поставив насамперед апостолів, по-друге, пророків, по-третє, вчителів, потім чудотворців, а також тих, хто має дари зцілення, тих, хто може допомагати іншим, тих, хто має дари управління, і тих, хто говорить різними видами. язики. Чи всі апостоли? Чи всі пророки? Чи всі вчителі? Чи всі мають дари зцілення? Чи всі говорять мовами? Усі тлумачать?»(1 Коринтян 12:28-30).

«Чоловік Христос Ісус, що дав Себе на викуп за всіх людей — свідчення, дане в свій час. І для цього я був поставлений благовісником і апостолом — правду говорю, не обманюю — і вчителем істинної віри для поган».(1 Тимофія 2:5-7).

«Але тепер це було відкрито через появу нашого Спасителя, Христа Ісуса, Який знищив смерть і явив життя і безсмертя через Євангелію. І цього Євангелія я став вісником, і апостолом, і вчителем. Тому й страждаю такий, як є. Але я не соромлюсь, бо знаю, кому вірив, і переконаний, що він може зберегти те, що я доручив йому на той день». (2 Тимофія 1:10-12).

Коментар: «Вісник» або «проповідувати» походить від грецького слова keerux.

«А Господній раб не свариться; натомість він повинен бути добрим до всіх, уміти навчати, а не ображатися. Тих, хто протистоїть йому, він повинен м'яко наставляти в надії, що Бог дасть їм покаяння, яке приведе їх до пізнання істини, і що вони схаменуться і втечуть з пастки диявола, який узяв їх у полон. виконувати його волю».(2 Тимофія 2:24-26).

.Християни повинні певним чином брати участь у навчанні, Євреям 5:11. Однією з вимог до пастухів, опікунів або вартових, від грецького слова episkopeés, є вміння спілкуватися, щоб вони могли напучувати та докоряти тим, кого Бог доручив їм піклуватися. Пастухи, які передають свою функцію викладання оплачуваному професіоналу, не здаються біблійним поняттям. Згідно з Посланням до Ефесян 4:12, пастирі повинні «споряджати святих для діла служіння (діаконії), для розбудови тіла Христового».

Приклади дій слуги.

Отже, кожен християнин є слугою, який виконує роботу, необхідну для підтримки життя тіла Христа. Тому наступні вірші з Писань містять кілька прикладів їхніх дій.

«Тож нехай увесь Ізраїлів дім знає напевно, що Господом і Христом учинив Бог цього Ісуса, Якого ви розіп'яли». Почувши це, вони засмутились серцем і сказали Петру та іншим апостолам: , «Браття, що нам робити?» А Петро сказав їм: «Покайтеся і нехай охреститься кожен із вас в ім'я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів, і ви отримаєте дар Святого Духа. Бо обітниця для вас, і для дітей ваших, і для всіх, хто далеко, кожного, кого покличе до Себе Господь, Бог наш.» І багатьма іншими словами він свідчив і продовжував умовляти їх, кажучи: «Рятуйтеся від цього». кривий рід". Тож ті, що

прийняли його слово, охристілися, і приєдналося того дня близько трьох тисяч душ. Братство віруючих. І вони присвятилися науці апостолів та спільності, ламанню хліба та молитвам. .. І страх був на кожній душі, і через апостолів відбувалося багато чудес і ознак, і всі, хто увірував, були разом і мали все спільне». (Дії 2:36-45).

«Того дня почалося велике гоніння на церкву в Єрусалимі, і всі вони, крім апостолів, розпорошилися по всій Юдеї та Самарії. Благочестиві люди поховали Стефана і вчинили по ньому великий плач. Але Савл спустошував церкву, входив у будинок за домом, витягував чоловіків і жінок і віддавав їх до в'язниці. А ті, що розпорошилися, ходили, проповідуючи слово».(Дії 8:1-4).

«Тепер ті, хто був розпорошений переслідуваннями за Степана, прибули аж до Фінікії, Кіпру та Антіохії, розповідаючи звістку лише юдеям. Але деякі з них, чоловіки з Кіпру та Кірінеї, пішли в Антіохію і почали промовляти також до греків, звіщаючи їм добру новину про Господа Ісуса. Рука Господня була з ними, і велика кількість людей увірувала і на вернула до Господа». (Дії 11:19-21).

«Цими днями зійшли пророки з Єрусалиму до Антіохії. І встав один із них, на ім'я Агав, і передрік Духом, що буде великий голод по всьому світу (це сталося за днів Клавдія). Тому учні вирішили, кожен за своїми можливостями, послати допомогу братам, які жили в Юдеї. І вони так і зробили, пославши до старших через Варнаву та Савла».(Дії 11:27-30).

«У суботу ми вийшли за міську браму до річки, де сподівалися знайти місце молитви. Ми сіли і почали розмовляти з жінками, які там зібралися. Однією з тих, хто слухав, була жінка на ім'я Лідія, торговка пурпуровою тканиною з міста Тіатири, яка поклонялася Богу. Господь відкрив її серце, щоб відповісти на послання Павла. Коли вона та члени її родини охристілися, вона запросила нас до себе додому. «Якщо ти вважаєш мене віруючою в Господа, — сказала вона, — приходь і залишайся в моєму домі». І вона нас вмовила».

«Він (Ірод) також заарештував Петра. Це було в дні Опрісноків. 4 І, схопивши його, посадив у в'язницю, віддавши чотирьом загонам вояків, щоб стерегли його, маючи намір після Пасхи вивести його до народу. 5 Петра сиділи у в'язниці, але церква щиро молилася за нього до Бога. ... він (Петро) пішов до дому Марії, матері Івана, інше ім'я якого було Марко, де багато зібралися разом і молилися». (Дії 12:3-6 ... 13-15).

«Його (Павла) супроводжували Сопатер, син Пірра, з Верії, Аристарх і Секунд з Солуня, Гай з Дервії, Тимофій також, а також Тихік і Трофим з провінції Азії. 5 Ці люди пішли попереду й чекали на нас у Троаді. 6 Але ми відпливли з Филипів після свята Опрісноків і через п'ять днів приєдналися до інших у Троаді, де пробули сім днів. 7 Першого дня тижня ми зібралися, щоб переломити хліб. Павло говорив до людей і, оскільки мав намір піти наступного дня, говорив до півночі». (Дії 20:4-8).

«Через три місяці ми відпливли на кораблі, який зимував на острові, кораблі Александрії, з богами-близнюками як символом. Прибувши до Сіракуз, ми пробули там три дні. І звісти ми обігнули й прибули до Регії. І одного дня знявся південний вітер, і на другий день ми прийшли до Путеолі. Там ми знайшли братів і були запрошені погостювати з ними на сім днів. І ось ми

приїхали до Риму. А тамтешні брати, почувши про нас, вийшли назустріч нам аж до Аппієвого форуму й трьох таверн. Побачивши їх, Павло подякував Богові й підбадьорився».(Дії 28:11-16).

Попередження всім християнам.

Петро видав попередження всім християнам: «Були також фальшиві пророки серед людей, так само, як будуть лжевчителі серед вас. Вони таємно впроваджуватимуть руйнівні ересі, навіть заперечуючи суверенного Господа, який викупив їх, приносячи швидке знищення собі. Багато підуть своїми ганебними шляхами і знеславлять шлях істини у своїй жадібності (до грошей, влади, контролю чи престижу) ці вчителі експлуатуватимуть вас історіями, які вони вигадали». (2 Петра 2:1-3).

коментар: Запобігти лжевченню можна шляхом кращого знання та розуміння вчення Христа та апостолів. Інша можливість лжевчення може походити від проповідника, чиї особисті думки та тлумачення невідомі, оскільки вони не були повністю розкриті перед наймом, (наймит) – вовк в овечій шкурі – див. 2 Тимофія 4:3-5.

Святий Дух через апостола Іоанна в Одкровенні 2 і 3 попереджав християн шести церков в Азії покаятися (змінити свій шлях), оскільки вони відпали або поступово відпали від Христа.